

indskrænket til 4 pCt., kan man være vis paa, at, dersom ikke Alle frit kunne tage saa høj en Rente, de ville, vil man søge ad Bevillingsveien, der her er tilladt, at opnaae 5 pCt. Jeg kan virkelig ikke indsee, at det kan gavne Noget, at de bestaaende Forhold blive tildeels ophævede, naar man ikke kan give det Hele aldeles fri.

Nyholm: Maa jeg gjøre en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Landssthingsmand har rigtignok allerede to Gange havt Ordet; men jeg antager ikke, at der fra Thingets Side Hayes Noget imod, at det atter gives ham.

Nyholm: Der er af en æret Landssthingsmand yttret, at Lovudkastet ikke kan synde i begge Henseender. Jo, det kan synde i begge Henseender, og det synde i begge Henseender; thi det indfører en Frihed i en Retning, medens det lægger den allerførste Tvang i en anden; og saaledes vil det vistnok vise sig, at der, hvor Tvangen er, ville alle Parter komme til at lide Tab ved nærværende Bestemmelse. Derfor troer jeg, at Forslaget, saaledes som det her foreligger, gjør Skade, fordi det synde, efter min Formening, i begge Henseender. Vil man Frihed, saa skal man ville Frihed tilgavns, og vil man den ikke, saa troer jeg, det er bedre at blive saameget som muligt ved Tvangen i alle Retninger; thi da ville Forholdene naturligtvis i alle Henseender søge praktisk at udjævne sig. Saaledes troer jeg, det er stillet i det praktiske Liv, at man ønsker helst Frihed i dette Forhold; men jeg troer, at den Frihed, vi skulle ønske, vil det muligvis ikke være belejligt i et Dieblis som dette at gennemføre. Jeg troer slet ikke, at Loven bringer et Skridt videre frem med Hensyn til den sande Frihed; gjorde den det, saa skulde jeg her stemme for den; men det troer jeg paa ingen Maade. Man faaer kun, hvis Lovforslaget vedtages, en halv Lov ud; og man vil, naar denne Lov kommer ud, blive staaende ved dette Fremskridt i en lang Række af Aar, medens, naar man ikke fik Loven, og Omstændighederne viste sig gunstige i Europa paa Pengemarkedet, det da vel turde see, at man her vilde hylde Frihedens Princip ved at gjøre Rentefoden alde-

les fri, og udfærdige en Lov, der kun indeholdt de Ord: Renten er for Fremtiden fri i Danmark.

Formanden: Jeg tør forudsætte, at der fra Thingets Side Intet er imod, at den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kreds, som har begjært Ordet, erholder dette, skjøndt han allerede har havt det to Gange.

Wessely: Jeg skal blot i Anledning af, hvad den ærede Landsthingsmand ligeoverfor mig (Meinert) yttrede, tillade mig at bemærke, at jeg som Exempel paa, at den almindelige Rente i Kjøbenhavn ikke var 4 pCt., anførte Banken og Assistenthuset; jeg kunde have anført flere s. Ex. Centralkassen; og saaledes troer jeg, at man ikke kan bruge det nævnte Udtryk. Forsaavidt den ærede Rigsdagsgmand gjorde opmærksom paa Forskiellen mellem Disconto og Rente, skal jeg dog erindre om, at for ganske nylig fik Banken 5 pCt. af sine Hypotheklaan, og derunder er ikke indbefattet nogen Disconto. Med Hensyn til hvad der er fremsført af den sidste ærede Taler, troer jeg dog ikke, at Forholdene paa Pengemarkedet stille sig saaledes, at det beroer ene og alene paa Creditor, hvilken Priis han vil have for sine Penge. Jeg troer, at der er et andet Moment at tage Hensyn til, og det er, om disse Capitalister kunne anvende deres Penge paa et andet Sted, paa en ligesaa hensigtsmæssig Maade for dem som tidligere; og forsaavidt man har hentydet til Bevillinger, saa seer jeg ikke, hvad der skulde være i veien for, at Capitalisterne under nærværende Forhold erholde slige Bevillinger, naar de ønske 5 pCt., da det jo beroer alene paa dem, at anmode deres Debitorer, i hvis Eiendomme de have Pant, om at søge en Bevilling til 5 pCt., da de ellers ikke ville lade Pengene staae.

Knuth: Den ærede Landssthingsmand (Nyholm), som foranledigede mig til at yttre et Par Ord før, er, som jeg seer, fremdeles af den særegne Formening, at dette Lovforslag giver baade formegen og forliden Frihed, og han er nu kommen til at forklare det paa en, som det forekommer mig, ret mærkelig Maade derhen, at han har troet, at det skulde paa en særegen Maade komme Landeendomsbesidderne til Stade, at der i dette Forhold vedblev at være en Ind-